

goede vrijdag vrijdag 29 maart 2024

VOORBEREIDING

STILTE. Aanwezigen komen in stilte binnen.

AANHEF

AVONDLIED: Behoed en bewaar Gij ons, lieve God

1. Behoed en bewaar Gij ons, lieve God,
wijst Gij ons de goede wegen.
Wil in de woestijn het manna zijn
omgeef Gij ons met uw zegen
2. Behoed en bewaar Gij ons, lieve God
en geef geloof en vertrouwen:
een vlam die niet dooft, in vrede gelooft.
Geef dat wij daar zelf aan bouwen. (bis)
3. Behoed en bewaar Gij ons, lieve God,
omgeef Gij ons met uw zegen.
Wil in de woestijn een bron voor ons zijn
en zet ons op nieuwe wegen. (bis)

GEBED

DE SCHRIFTEN

LEZEN: Jesaja 53:3-7

De knecht des HEREN werd geminacht
en was de onwaardigste onder de mensen.
een man van smarten, vertrouwd met het lijden.
Hij was iemand van wie je je gezicht afkeert;
hij was verguisd en wij hebben hem niet geacht

En toch heeft hij onze ziekten op zich genomen.
Hij ging gebukt onder onze smarten.
Wij echter hielden hem voor een geplaagde,
door God geslagen en vernederd.

Maar hij werd doorboord door onze opstandigheid,
verbrijzeld door ons wangedrag.
En de straf, die ons vrede brengt, was op Hem,
en zijn striemen brachten ons genezing.

Wij allen dwaalden als schapen,
wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg,
maar de HEER heeft het onrecht van ons allen
op hem doen neerkomen.

Hij werd gefolterd, en hij liet zich in het nauw drijven,
hij deed zijn mond niet open.
Zoals een lam dat naar de slachtbank geleid wordt
en als een ooi dat verstomd voor haar scheerders,
zo deed hij zijn mond niet open.

ZINGEN: Psalm 22:1 en 3

1. Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

3. Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer.
Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer.
Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,
al die mij smaden.
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:
'Zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen,
Hij zal u redden naar zijn welbehagen',
zo klinkt hun spot.

LEZEN: Marcus 14:66-72 (verloochening door Petrus)

Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de vrouwelijke bedienden van de hogepriester voorbij. Toen ze zag dat Petrus zich zat te warmen, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij Jezus, die man uit Nazareth'. Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet en begrijp niet waar je het over hebt'.

En hij ging naar buiten naar het voorportaal. En er kraaide een haan.

Toen de slavin hem daar opnieuw zag, begon ze tegen de omstanders te zeggen: 'Hij is een van hen'. Maar hij ontkende dat opnieuw.

Kort daarna zeiden de omstanders tegen Petrus: 'Naar waarheid, je bent een van hen. Je bent ook een Galileeër!' Hij begon te vloeken en bezwoer: 'Ik ken deze mens niet over wie jullie spreken'.

Terstond kraaide voor de tweede keer de haan.

En Petrus herinnerde zich wat Jezus hem gezegd had: 'Voordat de haan twee keer gekraaid zal hebben, zul je Me drie keer verloochenen'. Toen dat tot Petrus doordrong, barstte hij in tranen uit.

ZINGEN: Lied 561:1

1. O Liefde die verborgen zijt
in diepe stilten eeuwigheid,
erbarm U over ons bestaan,
het wordt verraden en verdaan.

LEZEN: Marcus 15:1-15 (Jezus voor Pilatus)

En terstond, vroeg in de morgen, hadden de hogepriesters overleg met de oudsten, de schriftgeleerden en heel de Raad. En nadat ze Jezus geboeid hadden, voerden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus. Pilatus stelde Hem de vraag: 'Bent U de koning van de Joden?'. Jezus gaf hem ten antwoord: 'U zegt het'.

De hogepriesters brachten vele beschuldigingen tegen Hem in. Pilatus stelde Hem nogmaals een vraag: 'Antwoordt U niets? Kijk waar ze U allemaal van beschuldigen'. Jezus antwoordde niets meer, tot verbazing van Pilatus.

Bij een feest liet hij gewoonlijk één gevangene vrij, degene om wie ze vroegen. Een zekere Barabbas zat toen gevangen, samen met de oproerlingen die bij het oproer een moord hadden gepleegd.

De menigte kwam de trappen op en begon te vragen dat hij voor hen zou doen wat hij altijd deed. Pilatus antwoordde hun: 'Wilt u dat ik u de koning van de Joden vrijlaat?' Want hij merkte dat de hogepriesters Hem uit afgunst overgeleverd hadden. Maar de hogepriesters hitsten de menigte op, dat hij liever Barabbas moest vrijlaten. Waarop Pilatus hun weer zei: 'Wat wilt u dan dat ik doe met Hem die u de koning van de Joden noemt?'. Zij schreeuwden terug: 'Kruisig Hem!' Pilatus zei tegen hen: 'Wat voor kwaad heeft Hij dan eigenlijk gedaan?' Maar zij schreeuwden nog harder: 'Kruisig Hem!'.

Omdat Pilatus het volk tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij, en Jezus liet hij geselen en leverde hij over om gekruisigd te worden.

ZINGEN: Lied 574: 1 en 2

1. Glorie zij U Christus, U leed onze nood,
U ging onze kruisweg, U stierf onze dood,
in de nacht der nachten streed U onze strijd,
U leed onze angsten, onze eenzaamheid.
Kyrie Eleison, Christe Eleison. Kyrie Eleison.
2. Christus is gekomen in ons aards bestaan,
nam onze gestalte, onze zwakheid aan,
aan het kruishout stierf Hij in gehoorzaamheid,
Hij de schuldeloze, schelt de schulden kwijt.
Kyrie Eleison, Christe Eleison, Kyrie Eleison.

LEZEN: Marcus 15:22-32 (De kruisiging)

Ze dwongen een zekere Simon van Cyrene, een voorbijganger die van zijn akker kwam, om zijn kruis te dragen. Hij was de vader van Alexander en Rufus. En zij brachten Hem naar de plaats Golgota, wat vertaald wordt met Schedelveld. Ze gaven Hem met mirre gemengde wijn te drinken. Maar Hij nam die niet aan. En zij kruisigden Hem en verdeelden zijn kleren. Het lot bepaalde wie wat zou nemen. Het was het derde uur, toen ze Hem kruisigden.

De reden van zijn veroordeling stond boven Hem geschreven: De koning der Joden. En met Hem kruisigden ze twee bandieten, één rechts en één ter linker zijde van Hem.

De voorbijgangers lasterden Hem, schudden hun hoofd en zeiden: 'Ha, jij die de tempel zou afbreken en in drie dagen opbouwen, red jezelf en kom van het kruis af'.

In diezelfde trant dreven ook de hogepriesters samen met de Schriftgeleerden onder elkaar de spot met Hem. Ze zeiden: 'Anderen heeft Hij gered maar Hij is niet bij machte zichzelf te verlossen.

Laat de Christus, de Koning van Israël, nu van het kruis afkomen, opdat wij zien en geloven. Ook zij die met Hem gekruisigd waren, maakten beledigende opmerkingen tegen Hem.

ZINGEN: Lied 577

- 1 O, wereld , zie uw leven
hoog aan het kruis geheven,
uw heil zinkt in de dood.
De eersteling van allen
laat stil zich welgevallen
verdrukking, slagen, hoon en spot.
- 2 Wie heeft U zo geslagen,
waarom moet Gij verdragen
die bitterheid en pijn?
Gij zijt toch zonder zonde,
toch niet in 't kwaad gebonden
als wij en onze kind'ren zijn.
- 3 Ik ben het, ik moest boeten
met handen en met voeten
genageld aan uw kruis.
O, Here, die uw leven
voor mij hebt prijs gegeven,
gedenk mij in het paradijs.

LEZEN: Marcus 15:33-37 (Jezus geeft de geest)

Toen het zesde uur aangebraken, viel er duisternis over het hele land, tot aan het negende uur. Op het negende uur riep Jezus met luide stem: '*Eloi, Eloi, lama sabachtani*'. Wat vertaald wordt met: '*Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?*' Toen sommigen van hen die daarbij stonden dit hoorden, zeiden ze: 'Zie, Hij roept Elia'. Een van hen rende weg en vulde een spons met zure wijn. Hij stak die op een rietstok om Hem te drinken te geven. Hij zei: 'Niet doen! Laten wij zien of Elia komt om Hem er af te nemen'. Maar na het slaken van een luide kreet, gaf Jezus de geest.

DE PAASKAARS WORDT GEDOOFD

STILTE

GEBED ONDER HET KRUIS – afgesloten met het gemeenschappelijk Onze Vader

Bloemenhulde.

ZINGEN: Lied 590: 1, 2 en 3

- 1 Nu valt de nacht, het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.
- 2 De wereld gaf Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.
- 3 Hoe slaapt Gij nu, die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
Rots des heils, gevangen.

LITURGISCHE ELEMENTEN WORDEN DE KERK UITGEDRAGEN.

ZINGEN: O kostbaar kruis (Lied 578)

1. O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waaraan de Prins der glorie stierf;
ik wil om U zijn zonder trots,
ik acht verlies wat ik verwierf.
2. Bewaar mij dat ik roemen zou
dan in mijns Heren Christi dood.
Al wat ik anders noemen zou
is niets bij dit mysterie groot.
3. O angst en liefde, ondereen
vermengd als water en als bloed,
zij wijzen naar het wonder heen
van Hem die op de aarde boet.
4. Het rode bloed, zijn koningskleed
bedekt het schandelijke kruis,
dat wordt door alles wat Hij leed
de levensboom van 't paradijs.

ZEGENBEDE

We verlaten in stilte de kerk.